

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Τζένη, Τζένη

« συνέχεια από τη σελ. 1

γονείς μου ότι πολύ θα ήθελα η πρώτη μου δουλειά να είναι μαζί του. Με πήρε τηλέφωνο η casting director Χρύσα Ψωμαδέλη, μου είπε ότι θα κάνει ο Μ. Μανουσάκης κάποια διηγήματα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη και με ρώτησε αν θέλω να συμμετάσχω στο πρώτο. Απάντησα αμέσως με ενθουσιασμό «ναι», κάναμε το πρώτο δοκιμαστικό και έτσι ξεκίνησαν όλα. Όταν διάβασα το σενάριο, μου άρεσε πολύ γιατί, παρόλο που αναφέρεται στην πανδημία της χολέρας το 1865, σχετίζεται άμεσα με την πανδημία του κορωνοϊού. Οι συνθήκες και οι εποχές μπορεί να είναι διαφορετικές, αλλά οι ανθρώπινες συμπεριφορές δεν είναι τόσο διαφορετικές. Υποδύομαι τη Ρηνιώ, που θα τη χαρακτηρίζα ήρεμη δύναμη, γιατί έχει τη σεμνότητα της εποχής, αλλά ταυτόχρονα έχει κι ένα δυναμισμό που είναι πολύ σύγχρονος.

■ **Εσύ πώς είσαι ως χαρακτήρας;**

Είμαι ήρεμη δύναμη. Όταν συμβαίνει κάτι σοβαρό, προσπαθώ να είμαι ήρεμη. Συνήθως μπαίνει μπροστά το ένστικτο της επιβίωσης και αφού περάσει η δυσκολία συνειδητοποιώ και μου βγαίνει το άγχος που μπορεί να είχα εκείνη τη στιγμή.

■ **Με τους γονείς σου, την Τάνια Τρύπη και τον Κωνσταντίνο Καζάκο, συζητάς τα επαγγελματικά σου;**

Γενικά τους συμβουλευόμαι, εκτός από την περίπτωση του «Βαρδιάνου στα σπόρκα», γιατί είχα εμπιστοσύνη στον κ. Μανουσάκη. Για το αν δεχτώ ή όχι μια δουλειά, ακούω τη γνώμη τους και από εκεί και πέρα αποφασίζω εγώ τι θέλω να κάνω.

■ **Πώς αντέδρασαν όταν σε είδαν να παίζεις σε δύο σειρές;**

Είδα με τους γονείς μου το πρώτο επεισόδιο του «Βαρδιάνου», στους «Συμπέθερους» ήμασταν χώρια. Γενικά, μου έχουν πει ότι χαίρονται πάρα πολύ για εμένα και ότι τα πάω καλά. Μου έχουν εμπιστοσύνη και με προτρέπουν να είμαι προσπλωμένη στον στόχο μου. Ο παππούς μου ακόμα δεν το έχει δει, αλλά θα έχω τη χαρά να τον συναντήσω σύντομα και θα μου πει τη γνώμη του.

■ **Σου λένε συνεχώς ότι μοιάζεις στη γιαγιά σου, την αείμνηστη Τζένη Καρέζη. Πώς το διαχειρίζεσαι αυτό;**

Αυτή η σύγκριση με τη γιαγιά μου γίνεται εδώ και πολλά χρόνια, από την εποχή που βγαίναμε έξω με τους γονείς μου και με σταματούσαν κυρίες στον δρόμο, με κοιτούσαν από πάνω μέχρι κάτω και έλεγαν «αχ, πόσο της μοιάζεις». Μετά, στην εφηβεία, δημοσιεύονταν άρθρα του σπιλ «βρείτε τις διαφορές». Είχα θυμό και απορία γιατί να συμβαίνει αυτό. Τώρα που περνούν τα χρόνια, βλέπω την απώλεια της γιαγιάς μου.

■ **Από τις ιστορίες του παππού σου, έχεις καταλάβει ποιο είναι το δικό της χαρακτηριστικό που έχεις κληρονομήσει;**

Είμαι κι εγώ δυναμική, ειλικρινής και ευαίσθητη σαν κι εκείνη.

■ **Νιώθεις ότι το όνομά σου αποτέλεσε διαβατήριο για να ξεκινήσεις τη δική σου πορεία στον χώρο;**

Φυσικά, κάποιοι μπορεί να με επιλέξουν για μια σειρά λόγω του ονόματός μου. Όμως, από εκεί και πέρα, αν δεν μπορώ να αντεπεξέλθω, δεν θα με πάρει κανείς από τους σκη-

ΣΚΗΝΗ από τη μίνι σειρά της ΕΡΤ «Βαρδιάνος στα σπόρκα» του Μανούσου Μανουσάκη

«Ημουν ατίθαση και έκανα κοπάνες από το σχολείο»

νοθέτες και τους παραγωγούς, γιατί χαμηλώνει το επίπεδο.

■ **Είσαι ένα παιδί που μεγάλωσε στο θέατρο...**

Κυριολεκτικά, αφού η μητέρα μου με θύλαζε στο θέατρο. Η μαγεία που σου δίνει αυτό το επάγγελμα είναι απίστευτη. Οι γονείς μου δεν έλειψαν ποτέ από το πλευρό μου, ήταν και οι δύο πάντα εκεί για εμένα. Με τους γονείς μου είμαστε σαν κολλητοί. Συζητάμε τα πάντα, δεν είχαμε ποτέ κανένα πρόβλημα, ούτε στην εφηβεία. Ημουν πάντα ενημερωμένη από τους γονείς μου για το τι συμβαίνει στον κόσμο. Δεν ήταν ποτέ αυστηροί και δεν θυμάμαι να έχω μπει ποτέ σε τιμωρία. Θυμάμαι ότι ήμουν ζωηρό παιδάκι όταν ήμουν μικρή, αλλά η λύση ήταν πάντα η συζήτηση. Δεν ήταν ποτέ αυστηροί και ίσως αυτό να λειτουργήσει καλύτερα.

■ **Πώς ήσουν ως παιδί;**

Ημουν ατίθαση και έκανα κοπάνες από το σχολείο. Ποτέ, όμως, δεν το είχα παρακάνει. Τις περισσότερες φορές οι γονείς μου, όταν τα μάθαιναν, μου έλεγαν γελώντας «κόψ' το». Τώρα χαίρομαι που τα είχα κάνει αυτά.

ΜΕ ΤΟΝ συμπρωταγωνιστή της στην κωμική σειρά των Ρέππα - Παπαθανασίου «Συμπέθεροι από τα Τίρανα», Ντάνιελ Νούρκα

■ **Στη δραματική σχολή είχες καθηγητή τον παππού σου, Κώστα Καζάκο. Πώς ήταν αυτό;**

Στις εισαγωγικές εξετάσεις είχα τρομερό άγχος που θα ήταν εκεί ο παππούς μου. Πιο πολύ άγχος είχα που θα ήταν εκεί, παρά για το αν θα περνούσα στη σχολή. Μάλιστα, ο παππούς μου είχε πει στους γονείς μου, χωρίς εγώ να το γνωρίζω, ότι «αν δεν δω κάτι στην Τζένη δεν πρόκειται να τηβάλω σε αυτή τη διαδικασία, γιατί θα ταλαιπωρηθεί πολύ το παιδί». Πήγαν όλα καλά και πέρασα. Όταν τον είχα καθηγητή στο πρώτο έτος, υπήρχε αμηχανία γιατί δεν ήξερα πώς να του απευθύνομαι. Αν του μιλούσα στον πληθυντικό θα ήταν αστείο για εμάς τους δύο, επειδή είναι παππούς μου. Αν του μιλούσα στον ενικό θα ένιωθαν άσχημα όλα τα άλλα παιδιά. Εκείνος το διαχειρίστηκε πολύ καλά, χωρίς εύνοιες και διακρίσεις.

■ **Πρόσφατα αποκάλυψες ότι είσαι μόνη σου στην προσωπική σου ζωή, αφού τελείωσε η σχέση που είχες με τον Στέλιο Λεγάκη...**

Ναι, ζω με τη μητέρα μου και τα δύο μας σκυλάκια.

■ **Σε πλησιάζουν τα αγόρια;**

Η αλήθεια είναι ότι δεν με πλησιάζουν τόσο πολύ. Δεν νομίζω ότι με αναγνωρίζει ο κόσμος τόσο πολύ έξω, αλλά νιώθω ότι λίγο φοβούνται, διστάζουν.

■ **Τι πρέπει να έχει ένα αγόρι για να είναι δίπλα σου;**

Να έχει ενσυναίσθηση, ειλικρίνεια και δυναμισμό. Να είμαστε στα ίδια κυβικά. Να έχουμε την ίδια δυναμική, γιατί συνήθως έβρισκα ανθρώπους που είχαν λιγότερη δυναμική από εμένα και αυτό λειτουργούσε αρνητικά. Επίσης, να έχει ενδιαφέρον για τη ζωή, να εξελίσσεται.

■ **Θα ήθελες να είχες προλάβει εν ζωή τη γιαγιά σου Τζένη Καρέζη;**

Εννοείται πως θα ήθελα να τη γνώριζα, να παίζαμε μαζί, να με έβλεπε να παίζω και να μου έλεγε τη γνώμη της.